

Full Informatiu

FESTA DE SANTA JOAQUIMA DE VEDRUNA

Nave Lateral de la Sagrada Família de Barcelona. Antonio Gaudí

Estimats germans/es, estem acabant el temps Pasqual, Pentecosta a tocar, però entre mig tenim la Festa de Santa Joaquina de Vedruna, patrona de la nostra Parròquia, motiu per seguir la joia d'aquests dies, i d'adquirir o reprendre la nostra devoció i estimació a la Santa Barcelonina.

La Patrona de la nostra parròquia, es una Santa que es nascuda a la nostra ciutat, i per tant un motiu d'apropament i de sintonia més amb tots nosaltres que vivim la nostra fe a la Parròquia de Barcelona, que porta el seu nom. Com a exemple d'això podem dir que va ser batejada a l'Església del Pi, i aquesta Parròquia va ser la llar de la fe, el lloc freqüentat per ella els Diumenges.

Un motiu més de joia i de festa son els 50 anys de la creació de la nostra parròquia, que va ser el 16 de Gener de 1966. El acte el va presidir l'Arquebisbe de Barcelona, Dr Modrego i el primer rector que va prendre possessió de la parròquia, va ser el P. Carmelita, Enric Pujolràs, el mateix dia. Per tant el curs vinent 2015-16, celebrarem els actes commemoratius d'aquest esdeveniment que ens toca tant directament a tots, d'una manera o d'un altre.

Els dons que celebrem i experimentem a les celebracions pasquals, i que hem viscut en aquest temps son molts, podem citar alguns; la Pau, la joia, el perdó, l'estimació als altres, i de manera significativa, als enemics. En definitiva "passar de mort a vida"; Passar del sofriment, la por a la pau, del odi al perdó, de la impossibilitat a estimar a poder-ho fer, i es Jesucrist ressuscitat amb el seu Esperit, qui ens ajuda a fer-ho.

Això que veiem en Jesucrist, i que el Senyor a vegades ens ho concedeix de fer, també han hagut germans i germanes nostres que ho han viscut de manera excepcional i perseverant, que són tots els Sants, reconeguts o no en el Santoral. I a mi evidentment a l'hora d'esmentar això se me'n va la ment a la Santa

que celebrem aquest 22 de maig, Santa Joaquina, de la nostra Família Carmelita; Sobre el any 1836 en ple Apostolat i expansió del servei i carisma de la Santa, una vegada un jove pel carrer li va propinar amb tota la mala intenció una pedrada al cap, aquest noi va marxar corrents. Al poc temps aquest noi va caure malalt i el van portar a que el cuessin les germanes carmelites, al reconèixer-lo la Santa va voler ella mateixa curar-lo i el va atendre amb l'amor d'una veritable mare.

A títol personal, la meva devoció a la patrona ha anat creixent, el fet de ser rector, m'ha mogut a confiar-li moltes vegades les meves accions en el "pasturatge" de la parròquia, donant-me confiança i fent créixer en mi l'estima i devoció envers ella. Moltes vegades al passar davant d'una imatge seva que tenim a la parròquia, em mou a adreçar-me a la santa per demanar la seva intercessió. Jo també us animo a vosaltres a adreçar-vos a la Santa des de la pregària i confiar amb la seva intercessió i demanar-li allò que necessiteu en tots els aspectes, si li demanem amb fe, confieu que ella que es la patrona de la parròquia en la que nosaltres vivim la fe, ens ho concedirà.

En els seus escrits sobre tot les cartes trobem molt clara la seva espiritualitat, moltes de les seves frases i pensaments ens poden ajudar en el nostre seguiment de Jesucrist, a mi personalment hi ha un pensament, que recordo sovint, tracta de posar-lo a ell el primer en la nostra vida, i espero que a vosaltres també us pugui ajudar; "No, no res més afeccions desordenades, no hi ha d'haver al nostre cor, sinó amor i més amor, que l'amor jamai diu basta ni s'assenta fins a cremar, i cremant el nostre cor d'un fi amor a Jesús, llençarà tot el que faria nosa per ser tot amor".

¡FELIÇ DIA DE SANTA JOAQUIMA I FELIÇ PENTECOSTA!

*P. José López O.Carm,
Rector de Santa Joaquina de Vedruna*

Grupo del ROSARIO

El próximo sábado partirán hacia Francia un grupo de 70 jóvenes, la gran mayoría de nuestra parroquia, para visitar la misión ad gentes de varias familias que se está llevando en la localidad francesa de Pau, muy cerca de Lourdes.

Estas familias, algunas de ellas españolas, invitadas por el Obispo diocesano, han formado una pequeña comunidad, para que a través de los signos del amor y la unidad puedan ser un germen evangelizador en medio de una sociedad secularizada.

Este grupo de jóvenes, cuya responsable es una hermana célibe de nuestra parroquia, Eulalia Agustina, tienen la misión de rezar cada día el rosario frente al Santísimo por estas familias, y este primer viaje les permitirá conocerlas y vivir de cerca este nuevo tipo de misión, auspiciada por Benedicto XVI y continuada por el Papa Francisco.

Pasarán por Lourdes, donde celebrarán la Vigilia de Pentecostés, y pedirán la intercesión de la Santa Virgen María, presente el día que descendió el Espíritu Santo y que es la estrella de la nueva evangelización en este Tercer Milenio.

CAMINO DE LOS CINCUENTA AÑOS

Fr. Jordi Mª Gil Costa, O.Carm.

Nuestro santuario de la Virgen del Carmen de los Carmelitas de la Antigua Observancia, llegados a Barcelona en 1292, presentes en la misma hasta 1835, y vueltos en 1924, tendrá en la segunda mitad del s. XX un nuevo título.

En 1965, Mons. Gregorio Modrego Casaus, arzobispo de Barcelona, nos encargará a los Carmelitas O.Carm., la regencia de una parroquia, en la sede del mismo santuario.

Por tanto, en sentido estricto, nuestro templo es, Santuario de la Virgen del Carmen y Parroquia de Santa Joaquina de Vedruna. Ambos títulos son correctos, si bien la tendencia única es a usar el segundo.

En Pedralbes hay otro caso similar: Santuario de la Virgen de Montserrat y Parroquia de María Reina.

Este acontecimiento de 50 aniversario (1965-2015) lo empezaremos a celebrar, a nivel parroquial, de una manera más enfática, a partir del próximo curso, pues en noviembre se crea la parroquia.

En 1959 el papa S. Juan XXIII hizo la primera canonización de su pontificado en la persona de Santa Joaquina de Vedruna, figura extraordinaria, hija de nuestra ciudad de Barcelona en 1783 y muerta en la misma en 1854.

Soltera, casada, madre de 9 hijos, viuda y fundadora de la congregación de Hermanas Carmelitas de la Caridad en 1826.

Santa Joaquina de Vedruna, 6 años después de su canonización, tiene la primera parroquia con ella como titular en nuestra ciudad y regentada por los carmelitas.

La niña Joaquina, con 12 añitos, pidió el ingreso en el monasterio de la Encarnación de las Carmelitas O.Carm., situadas en la C/ Hospital, donde ella vivía.

La Providencia deparará que Joaquina sea carmelita, fundando una nueva realidad en la gran Familia Carmelita.

La misma Providencia quiere que esta hija de Barcelona y del Carmelo tenga en la ciudad condal un templo parroquial. ¡Demos gracias a Dios!

A principios de 1966 tomará posesión, como primer párroco, el P. Enrique M. Pujolràs, O.Carm.

Actualmente, 50 años después, es párroco el P. José López Villalba, O.Carm.

Deberemos, durante este cincuentenario, recordar la figura de los diferentes párrocos y coadjutores, así como también de los eventos, acontecimientos, realidades pastorales, apostólicas y demás elementos dignos de agradecer durante este tiempo de gracia vivido.

Con humildad debemos reconocer las limitaciones y deficiencias y, con esperanza renovada, apoyados en el Resucitado, enrumbar, con más ardor, novedad, celo apostólico y tinte carmelita, la acción pastoral de la parroquia.

Que Santa Joaquina, nuestra celestial Patrona, impetre del Señor Jesús, de la Bienaventurada Virgen María y de San José, las gracias en favor de nuestra parroquia, en toda su realidad (creyentes y practicantes así como los que no lo son).

¡Santa Joaquina de Vedruna, ruega por nosotros!

EL PERFIL DELS SANTS...

germà Carles Mª Lloig, carmelita

I en aquest cas el de la nostra Patrona, **Santa Joaquina de Vedruna**.

Restava jo, fa pocs dies, enfrescat amb la lectura de les cartes de la Santa i realment val la pena adonar-se com ella va descobrint Déu... i com tot o capta amb un altre manera de mirar, amb uns altres ulls i amb una altra manera de pensar.

Com és això? Resulta que Déu el vas descobrint dintre teu i d'aquí ve el canvi. Així li va passar a la nostra Santa. Les seves cartes mostraven el seu estat d'ànim, de joia, de pena o d'aflicció, però mai el seu enfonsament.

La nostra Santa restava sempre, ho procurava vivament, viure en Gràcia de Déu i així ho aconsellava als seus fills, a les seves novícies -quan es convertí en fundadora- i a malalts que visitava i pobres que a ella acudien. Viure en Gràcia és important!

Tenia **confiança plena en el Déu Altíssim** per més que el problema o la situació fos conflictiva i greu, a Ell s'apropa-

va amb tota la seva fe per tal d'obtenir la gràcia desitjada i, cas contrari, acceptar dòcilment la seva santa voluntat. Joaquina pregava molt pels seus fills i en les missives que els adreçava quasi sempre acabava amb:

Demano constantment al Senyor per vosaltres, fills meus, a fi que la Santíssima Trinitat us beneixi.

Reflexada queda, doncs, la devoció que sentia per la Augusta i Santíssima Trinitat, Déu Pare, Déu Fill i Déu Esperit Sant.

En cada estat de la seva vida es palpa clarament la seva manera de fer, de pensar i d'actuar; però sempre **ben a prop de Déu**, mai rebutjant els seus plans i conformant-se totalment com li van venint del cel, tan com a noia soltera, com a dona casada, com a viuda i com a fundadora d'una congregació religiosa.

La Voluntat de Déu abans que tot! Llegim en llurs cartes com anima a ésser **humils** en tot allò que es porta entre mans; tanmateix en les seves

correccions sempre plenes de finesa i caritat a les joves novícies a fi que actuïn amb **obediència senzilla, prompta i alegre**, no com si fos una càrrega imposada per la Superiora, sinó vinguda amorosament de la mà del Senyor.

Santa Joaquina instruïa a les seves monges i els ho recordava per carta, quan convenia, que procuressin viure totalment unides al bon Jesús a través dels Consells Evangèlics, sempre. Naturalment que ella era la primera en portar-ho a la pràctica.

Tant de casada als seus fillets, com de Fundadora a les seves monges, els aconsellà a ésser **devots del Sagrat Cor de Jesús i de Sant Josep**. I ni cal dir que inculcava una **devoció profunda a la bona Mare i Mestressa, la Verge Maria i al seu Escapulari del Carme**. Amics lectors que em llegiu benèvolament, ja veieu com es fan els sants. Senzillament a través de la pregària que obra el miracle de l'amistat. Fixem-nos amb Santa Joaquina de Vedruna i tants i tants altres sants del Carmel que ens ho ensenyen i ens hi animen. Que esperem doncs?

Ho desitjo per vosaltres i per mi mateix.

‘SALID A LAS PLAZAS A ANUNCIAR A CRISTO’

Durante cinco domingos del tiempo pascual nuestra parroquia ha salido a las plazas y calles de Barcelona para vivir lo que relatan los Hechos de los Apóstoles tras recibir el Espíritu Santo y hacer propias las palabras y deseos del Papa Francisco de comenzar 'en toda la Iglesia una nueva etapa evangelizadora, llena de fervor y dinamismo' siendo uno de sus primeros aspectos 'la reforma de la Iglesia en salida misionera' (Evangelii Gaudium n°17). Este es el tercer año consecutivo que nuestra parroquia organiza estas salidas para anunciar el Evangelio, que este año se han realizado en la plaza Lesseps, pl. Universidad, Jardinetes de Gracia y en el Tibidabo. Las misiones se han desarrollado durante las mañanas de los domingos, comenzando con el rezo de los laudes, seguidos de diversas catequesis y experiencias de hermanos de nuestra parroquia. Se ha podido conversar y dar testimonio además a cientos de personas que pasaban por allí, muchos de ellos curiosos y sorprendidos de que los católicos salieran a las calles, a anunciar a Jesucristo, vivo y resucitado, que ama al hombre y quiere darnos la posibilidad de vivir una vida nueva.

ACTES PER LA FESTA DE SANTA JOAQUIMA:

Solemne exposició del Santíssim Sagrament, Missa de exposició a les 9.30, Rosari i Vespres 18.15 i reserva sobre les 19.00 h.

Eucaristía solemne al temple amb motiu del dia de la Patrona de la nostra Parròquia a les 20.00 h.

Al acabar la celebració, podem compartir amb un àgape fratern, -piscolabis-, en el pati de la Parròquia. Esteu convidats a participar-hi, porteu menjar, salat o dolç, els carmelites aportarem la beguda.

PREGÀRIA QUE FEM A LA NOSTRA PARRÒQUIA

Cada dia, amb motiu del V Centenari del naixement de Santa Teresa de Jesús i per ser el nostre, temple Jubilar, obrim l'església de dilluns a dissabtes, excepte festius de 10 a 12.45 i de 17 a 20.30, per pregar i poder guanyar la indulgència plenària, amb els deguts requisits. Les vigílies de Diumenge, els Diumenges i les solemnitats, també es pot guanyar amb els horaris habituals per les celebracions en que resta obert el temple.

Cada dia el res del rosari y vespres de 19.15 a 19.55 al temple.

Cada setmana els dijous no festius a la Sala Sta Joaquina de 10.45 a 11.45. Lectio Divina= Lectura, reflexió i pregària compartida de la Paraula de Déu.

(Ara la estem fent provisionalment de 18 a 19 h), al temple.

Cada més el dia 22, fem l'adoració del Santíssim al temple, recordant el dia de Santa Joaquina. I pel motiu principal de pregar per les vocacions. Ho fem de 9.30 a 19.50 h.

El primer dijous de cada més al temple de 18 a 19 h, fem la pregària Carmelitana, consisteix des de textos de l'evangeli, Santa Teresa o Sants Carmelites, i experiències reals, des de la temàtica de l'Amor de Déu, tot això intercalat amb moments de silenci i cants breus que ens ajuden a la pregària.

www.santajoaquinabcn.com

**Donacions per la Parròquia:
"La Caixa" 2100-3262-17-2100339546**